

פירמי מזה
 אביקת
 קומנה...
 מזה

נקודות של אור

דיבורים מאירים שזכינו לטמוע מפי כ"ק מרן רבינו שליט"א בטיעור חורט"י ליל טיטי פרטת ויחי תטפ"א

עוד רגע יכריז הגבאי: פעם שלישית - זכה לו! ❧

סגר שלישי?

העולם אומר שאנחנו נמצאים בסגר האחרון, לאחריו נהיה כבר 'מחוסנים'...

בדרך כלל, כאשר מוכרים את ה'עליות' בבית המדרש מכריז הגבאי: "פעם ראשונה, פעם שניה, פעם שלישית - זכה לו!"

כי מה שקונים בפעם הראשונה והשנייה אפשר להפסיד, אבל מה שקנינו בהכרזה השלישית והאחרונה - נשאר לתמיד!

במשך התקופה הנדירה הזו שעברנו, חדרו לליבנו מסרים רבים: מסרים של התמודדות עם פחד! מסרים של מינוף החרדה - לקשר בורא! מסרים של גילוי הבורא מתוך נקודות החולשה של עצמנו! גילינו בתקופה הזו את הערך עצמי שלנו, זה שאינו תלוי בשום גורם חיצוני - ומבוסס רק על התפקיד שהבורא בחר עבורנו בעולם!

מי שמנצל את הרגעים האחרונים, רגע קט לפני שהגבאי יכריז 'זכה לו' - אכן יזכה לצאת מהתקופה הזו עם מטען של תובנות לחייו!

ומי שלא זכה? יאלץ לחכות ל'עליה' הבאה...

*

למישהו יש מושג כיצד מודדים 'ערך עצמי'? ❧

אדם הנשבר מכישלונות - זה רק כי הוא מודד את הערך של עצמו מול האחרים!

כי אם הוא נכשל והסביבה שלו לא - מה טעם יש בחייו הנמוכים?! ומי מדבר על כך שבאותו רגע שיישמע דבר כישלוננו בחוצות העיר - לא יוכל יותר להוציא את קצה אפו מפתח ביתו!

מי שחי באמונה ובביטחון מלא בשליחות שהטיל עליו הבורא - לוקח את כישלונותיו ככלי עזר ללמידה! "אם אני לא נכשל - איך אדע להיזהר בפעם הבאה?"

דוד המלך לא קבר את עצמו לאחר הכישלון, ההיפך! הוא יצר ממנה מזמור בתהלים! הוא המשיך לבוא לבית המדרש, הוא המשיך כרגיל בסדר יומו - ולא התרסק מלעגי הסביבה!

"אין אדם עומד על דבר הלכה - אלא אם כן נכשל בה!"

*

❖ הוא התחיל... ❖

הרבי אמר לבחור המתמודד עם קשיי חברה: אף אחד לא מתחיל איתך - אתה מתחיל עם עצמך!!!
אדם שאין בו ערך עצמי - נפגע ונמס מכל מילה שנזרקה לכיוונו, אבל מי שבטוח בעצמו ובמקומו - אף פגיעה לא תפיל את רוחו! אדם כזה מתייחס בשוויון נפש וברוגע למילים ציניות הבאות מסביבתו: "האט ער געזאגט!" - אז מה אם הוא אמר!?"

*

❖ אמונה? זו הרי מלחמה!!! ❖

העולם שלנו הוא עולם של 'אמונה', ולעתיד לבוא נחיה בעולם ה'אמת'...
מה ההבדל בין 'אמת' ל'אמונה'?

האמת - היא קיימת, יציבה, אי אפשר לסתור אותה! מי שחי עם האמת - שום מקרה בעולם לא יוכל לבלבל אותו!
אבל האמונה? האמונה היא מלחמה תמידית! האמונה היא 'יום כן - יום לא'! כשהכול זורם והלב פתוח אנחנו מוארים ומאמינים, מנשקים מזוזות וממלמלים תודה לה, אבל יש לנו כל כך הרבה זמנים שהלב סגור, שהרגשות הגועשים מסתירים לנו את האמונה, כל כך הרבה פעמים אנו מגלים את עצמנו לבד, בלי כל אוצרות האמונה שאספנו ביזע ובמאמץ - ואז עלינו להילחם עם עצמנו מלחמה עזה כדי להמשיך ולהאמין!!!

הדרך לאמונה רצופה במאבקי נפש קשים וביגיעה עצומה!

אבל, זה בדיוק מה שהבורא רוצה מאיתנו: להגיע אליו דווקא מתוך מקומות של חוסר בהירות! דווקא מתוך אותם נקודות חשוכות וחוסמות - דווקא משם להתעקש ולזעוק: אבא, זה אתה!

*

❖ אם היתה לך הצלחה של 20% - זה נקרא שהצלחת? ❖

אם אנחנו מתעקשים למאה אחוזי הצלחה - יש רק סיכוי של אחוז אחד שנהיה מרוצים!
כי אפילו אם יהיו תשעים ותשעה אחוזי הצלחה - מבחינתנו זוהי כישלון, כי לא הגענו לסכום האחוזים הרצוי!
ככל שנקטין את ציפיותינו - יהיו לנו את מירב הסיכויים לצאת מרוצים ואפילו מופתעים לטובה...
אפילו אם אנו שואפים למאה אחוזי הצלחה - אסור לנו להתעקש עליהם! החכמה היא למסור את המושכות לבורא ולסמוך עליו!
כי בסופו של יום, רק הוא יודע באמת מה טוב לנו!

*

❖ לשקר יש קב"ים... ❖

רבי פנחס מקאריץ אמר: האמת יש בה בסיס איתן לעמוד בכוחות עצמה, אבל השקר, בשביל שיוכל להחזיק מעמד ולא תקרום - על האדם לשקר עוד מאה שקרים על הדרך...
*

למה צריך ללמוד שהיה? 📖

למה אנו צריכים 'מהלך' ודרך חיים?

הרבי אומר: הקללה הגדולה ביותר שבתורה היא: "בבקר תאמר - מי יתן ערב? ובערב תאמר - מי יתן בקר?" קללת הבלבול וחוסר הבהירות...

לצורך הדוגמא, נביט על שני אנשים הנסחפים למים העמוקים של הים: אדם היודע לשחות מתייצב בתוך שניות, הוא מתמודד בגבורה עם המים, מנווט במיומנות את ידיו ורגליו, דוחף את עצמו קדימה - עד שמגיע לחוף מבטחים...

אבל, ראיתם פעם אדם שאינו יודע לשחות הנסחף לתוך המים עמוקים? הוא רוקע בידיו וברגליו, מנסה להילחם עם המים, נאבק בלי לדעת לאיזה כיוון ובאיזה אופן... הוא רק מזיק לעצמו - אבל הוא חסר אונים!

כי זוהי כוחה של הבלבול! שני אנשים מתמודדים עם אותו הניסיון, האחד יש לו 'מהלך', הוא ברור בעצמו ויודע את האופן שבו יוצאים מן המים העמוקים - והוא אכן מתמודד! ואכן קשה לו! אבל הוא מצליח להתמודד ולהישאר שפוי!

ואילו השני? חוסר האונים משתלט עליו, הוא מאבד את כל החכמה שהיתה לו, את המבט המפוכח על החיים - כי אין לו 'מהלך' ברור להתמודדות נכונה...

הנה לדוגמה, בשנה האחרונה היתה לנו הזדמנות נפלאה להיווכח בכך: בימי הפחד מהקורונה, אנשים אכן לא ידעו מה ילד יום! החשש היה עמוק ואמיתי!!!

אבל מכאן ואילך יכולנו לראות שני התנהגויות שונות בין האנשים שנתקלו בחוסר האונים הזה: בעוד סוג אחד של אנשים רק חיפשו לברוח מרוב לחץ, או לחילופין להיתלות בקונספירציות שונות... בכל פעם שהשתעלו בגלל פירורי מצה שנקעו בגרונם - נחפזו למדוד חום בעיניים מזרות אימה... האביסו את גופם בכל מיני הוויטמינים. לעסו עשבי מרפא למניעה ורפואה. כעסו על כל מי שהתקרב לעברם... אלו היו התנהגויות שבאו, לא חלילה מרוע לב וטיפשות, אלא מבלבול! מחוסר אונים, ממחשבה ש'בי הכול תלוי! אוי ואבוי אם לא אעמוד על המשמר בכל התוקף! התנהגות שכזו נובעת ממחסור בדרך חיים, מחוסר בהירות, ואכן באופן כזה הרבה יותר קשה להתמודד...

אבל, מי שרק מאמין, מי שיודע את ה'מהלך', מי ששלושת הכללים הבאים הם נר לרגליו:

ה' שולח לי את זה!

ה' נותן לי את הכוחות להתמודד עם הניסיונות שלי!

ה' רוצה להביא אותי למקום טוב יותר על ידי הקושי!

אדם כזה אמנם צריך להתמודד, הוא חייב להילחם עם עצמו ולהכניס את רגשותיו למסגרת של שלושת הכללים הללו... אבל ההתמודדות שלו ממקודת יותר! רגועה יותר! בטוחה יותר! אדם כזה יש לו 'מהלך' והחיים שלו - שונים לחלוטין!!!

❖ לא להתבייש, להתעקש לבקש! ❖

ר' אשר גילה לנו את סוד 'חוצפא כלפי שמיא מהניא'.

אומר ר' אשר: ה' אוהב שאנחנו מדברים איתו בצורה ישירה! בלי הצטעעויות, בלי נימוסים מזוייפים וריחוק לבבי! אין אבא בעולם שאוהב שהילדים שלו מפחדים לבקש ממנו מה שהם רוצים! אין אבא שמרוצה כאשר הוא רואה שהילדים ניגשים אליו מתוך חרדה עמוקה ולב סגור! אבא נהנה לראות הילדים לא מפחדים לבקש ממנו בקשות מכל הלב! אין בקשה מקרבת לב יותר מבקשתו העיקשת של הילד ו'המשיכות בזקן' של האב מתוך הפצרה מוחלטת...

ה' יתברך אוהב שאנחנו ניגשים אליו מתוך פתיחות הלב, מתעקשים ולא מרפים, מבקשים בכל הכוחות: אבא! אני יודע שאתה הוא זה שעומד מאחורי כל קשיי - אבל אני מתחנן לפניך: תתגלה אלי! אל תסתר לפניך ממני - כי אם תמשיך להסתתר ממני - פשוט אקרום ואתמוטט!!!

*

❖ השלימו בליבכם: הצרות בעולם מתרחשות בגלל _____ ❖

כשאנחנו שומעים דברי מוסר, המחשבה הראשונה שעולה בראשינו היא: הרב מתכוון לכולם - חוץ ממני... ואפילו אם הרב מסתכל עלינו בשעת אמירת המוסר - אנחנו רק מסובבים את הראש לאחור ובודקים מי הוא המושחת שישב מאחורינו...

הבורא שולח לנו מסרים! הוא מרעיד את העולם, בורא רגעי חושך... הוא קורא לנו, הוא רוצה שנתקרב אליו, שנעזוב את כל המחסומים ששמנו בינינו לבינו, הוא דופק ודופק, מצפה שיפתחו לו את הדלת! אבל אנחנו - רק מסתכלים אחד על השני ומתווכחים: קודאים לך בדלת - לא נכון, מבקשים אותך...

ורק יהודי אחד שומע את הקריאות מאת הבורא ומבין: הוא מתכוון אלי!

"והאלוקים ניסה את אברהם, ויאמר 'אברהם' - ויאמר: הנני!!!"

אברהם אבינו היה מודע לגודל הניסיון, אבל הוא לא הסתכל לאחוריו, הוא לא אמר "יש הרבה 'אברהמים' בעולם!" אברהם אבינו שמע את קריאת הבורא והתייצב: הנני, אני כאן, מוכן ללכת אחריו בארץ לא זרועה!

*

הוצאות הדפסת גליון זה נודבו לע"נ הר"ר ישראל ב"ר יעקב ז"ל

א פריילעכן טבת! מערכת 'נקודות טל אור' - ספינקא. ניתן להשיג את העלון, וכן את הקונטרס 'מעט מן האור' (מהדורה שניה) בטלפון: 050-4171897, או בכתובת המייל: nso131313@gmail.com או בבית מדרשינו רחוב דונולו 11 בני-ברק. להארות וחיזוקים, והצטרפות לחיזוק היומי' במייל, ניתן לפנות באופנים הנ"ל.

חדש! ניתן להוריד את העלון, וכן גיליונות קודמים, מאתר 'חיים כאמונה!!!'

❖ לתרומות לטובת גליון זה ולטובת הספרים שבהוצאתינו ניתן לפנות בכתובת הנ"ל -

וזכות הרבים תעמוד לכם! ❖